

ARIPI ROMANEȘTI

Numărul 3
August 2006

ANUNTURI

REALIZARI

INFORMATII

POVESTIRI

INITIATIVE

DIN PARTEA REDACTIEI

Stimați cititori,

Sunt extrem de plăcut impresionată de modul în care mulți membri din comunitatea românească din Adelaide au dat curs invitației de a scrie câte ceva pentru revista ARIPI Românești. Am primit foarte multe articole și informații utile și interesante pentru toți membrii comunității încât am decis să le includ pe toate într-un singur număr și sper că, de acum încolo, să avem ocazia să scriem la fel de mult.

În paginile acestui număr, al treilea, veți găsi informații despre activitățile la care au participat membrii comunității românești în cursul lunilor iulie și august, și am aici în vedere activitatea de pregătire a mâncărilor tradiționale românești și activitatea de strângere de fonduri pentru sinistratii din România, ambele activități organizate și sponsorizate de Asociația Comunității Românești din Australia de Sud.

Două articole descriu în detaliu despre implicarea membrilor din comunitate în ajutorarea aborigenilor din Nepurbanna, o localitate aflată lângă Leigh Creek, South Australia, unul din articole fiind scris de Alin Stoici, care a participat împreună cu alți români la această misiune de ajutor material și umanitar.

Vizitele la lecțiile de religie de la bisericile românești din Adelaide (Biserica Baptistă Română și Biserica Pentecostală Română) sunt documentate în paginile acestui număr și asociația dorește să mulțumească tuturor membrilor din comitetul bisericilor care au facilitat aceste vizite și participarea la lecții. A fost o experiență extraordinară și ne bucură să vedem că tradițiile românești sunt păstrate de ani de zile și avem printre noi oameni și dascăli deosebiți care, în fiecare săptămână, se ocupă de copii și îi învață lucruri folositoare în viață.

Mult promisul interviu cu grupul Margento care ne-a vizitat în lunile februarie și martie 2006 îl veți putea citi în paginile revistei, fiind în exclusivitate pentru ARIPI Românești, cu permisiunea din partea lui Chris Tănăsescu de a fi publicat și pe website-ul comunității.

Vlad Baclagian continuă ciclul de călătorii și impresii, de data asta vizita la Carrick Hill va aduce puțin din atmosfera Franței.

Dragoș Moise ne oferă primul articol extraordinar de bine documentat despre șerpii veninoși ai Australiei, în acest număr publicăm prima parte a articolului și vom continua în numărul viitor cu partea a doua.

Am început să adun material despre istoria emigrării românilor în Australia și sper că voi stârni interesul membrilor din comunitate pentru a continua această poveste în mini-seriale așa cum am menționat în numerele trecute. De asemenea am inaugurat o pagină nouă, intitulată ABC-ul Emigrantului Român, în care vom include sfaturi utile și practice pentru cei care ajung în Australia ca emigranți și nu prea știu multe lucruri.

Cristina Dumitru a avut amabilitatea să traducă de la Oficiul de Taxare tot ce trebuie să știm în materie de impozite și taxe pe anul financiar 2005-2006, citiți cu atenție căci sunt unele modificări față de anul trecut.

Tibi Stoian a adunat câteva informații utile referitoare la împrumuturile pentru casă și noile dobânzi percepute de bănci, cu tot ce trebuie făcut în cazul în care dobânzile încep să crească și viața se scumpește.

Cristina Petrescu ne-a oferit în acest număr sfaturi utile despre folosirea uleiului de pește și beneficiile pentru sănătate.

Nou în acest număr sunt poeziile scrise de Mircea Ilaș și Liliana Stoian, așteptăm contribuții și de la alți români.

Tineri români cu care ne mândrim este o nouă pagină în revistă, începem cu Andrada Tudor și marele premiu câștigat de ea la festivalul de film din Adelaide.

Avem un număr extraordinar de variat și interesant, ne bucură că, încet-încet, revista începe să câștige în popularitate și că tot mai mulți români au început să scrie și să o citească.

Mulțumim tuturor celor care au scris articole pentru acest număr și așteptăm în continuare contribuțiile și ideile dumneavoastră despre ce am mai putea include în paginile revistei.

Liliana Stoian

e-mail: romanian.association@gmail.com

Din cuprins

Romanii si aborigenii din Nepurbanna

Donatii pentru sinistratii din Romania

Mancare traditionala romaneasca

Lectii de religie la bisericile romanesti

Totul despre taxe si impozite

Imprumuturi pentru case si cresterea dobanzilor

Poezii

Grupul Margento

Din ciclul: Calatorii prin Australia-locuri pitoresti

Despre serpii veninosi ai Australiei

Uleiul de peste

Tineri romani cu care ne mandrim

ABC-ul emigrantului roman in Australia

Istoria emigrarii romanilor in Australia

Prezențe românești în comunitatea de aborigeni de la Neparbunna, South Australia

-M-am simțit ca acasă, mi-a povestit Alin Stoici, unul din românii care au fost să ducă donații și alimente la grupul de aborigeni din Neparbunna, o localitate aflată lângă Leigh Creek, în statul South Australia. Am simțit că eu am fost cel care a primit de la ei hrana spirituală, nu că eu le-am dat ajutoarele materiale de care aveau atâta nevoie.

Povestea cu ajutorul material trimis de români comunităților de aborigeni din Australia de Sud a început în urmă cu câțiva ani, pe vremea când Adrian Miravinschi a fost misionar în Alice Springs. Adrian și soția lui și-au făcut o pasiune în a-i ajuta pe aborigeni, de multe ori ducând ajutoarele materiale din banii lor. A fost de multe ori în comunități de aborigeni care l-au alungat, dar el nu s-a lăsat descurajat și a continuat să viziteze aceste comunități, încet-încet câștigându-le încrederea. A învățat limba lor și a învățat cum să comunice cu ei, trăind printre ei un număr de ani și învățând câte puțin din obiceiurile și tradițiile lor. Acum Adrian locuiește cu familia în Adelaide, este pastor la o biserică englezescă și, prin contribuțiile primite de la bisericile românești și engleze, efectuează curse regulate la diferite comunități de aborigeni care au mare nevoie de ajutor material.

Aborigenii din Neparbunna au rămas în număr mic, în jur de 60 de locuitori. Mulți au murit de tineri, alții au plecat să-și facă un rost în altă parte.

Grațian, Alin, Ovidiu, Adrian, Luci și Carmen au închiriat un 4WD la care au atașat un trailer plin cu produse alimentare, cumpărate din banii care s-au strâns din donații. Pe lângă pachetele cu mâncare comunitatea românească a donat și haine, păături și jucării pentru copii. Cu ei au mai fost o familie de englezi Anne și James și cu un tânăr misionar Johnathon care este profesor în Thailanda.

-Înainte să intrăm în localitate ne-am oprit și ne-am rugat, mi-a povestit Grațian, ca să primim binecuvântarea lui Dumnezeu și să fim bine primiți de aborigeni, să vadă că am venit la ei cu intenții bune, ca oameni binevoitori.

Toată comunitatea de aborigeni a primit câte ceva. Fiecare dintre cei care au fost la aborigeni le-a arătat câte ceva: Luci i-a învățat pe copii cum se fac felicitările de Crăciun, Johnathon le-a povestit despre credința în Dumnezeu, Adrian despre Biblie și învățăturile care se trag de acolo, iar frații Grațian, Alin și Ovidiu i-au încântat seara, la lumina focului, cu cântece românești religioase.

-Păcat că nu am avut la mine aparatul de filmat, să-i fi văzut și auzit pe aborigeni cum cântau în limba română, cât de repede au învățat câteva cuvinte religioase românești. Așa ceva nu vezi în fiecare zi. Am simțit că m-am înălțat spiritual și am primit mai mult decât am dat, a încheiat Alin povestea.

O poveste simplă și frumoasă, cu români care s-au implicat puțin în a-i ajuta pe cei care au mare nevoie de ajutor. Aborigenii din Australia sunt în număr mic, izolați de albi, trăind în lumea lor în care nu poate intra oricine. Nu toți suntem și gândim ca Adrian, Alin, Grațian, Ovidiu, Luci și Carmen. Dar putem cu toții, cu un minim de efort, să-i ajutăm pe cei care au nevoie de ajutorul nostru. Le mulțumim tuturor acestor români, pasionați de dorința de a face bine, pentru mesajul spiritual pe care ni l-au trimis și cărora le dorim din suflet mult succes în misiunile lor viitoare.

Liliana Stoian

"Dacă tu nu știi unde mergi în viață, atunci toate drumurile te duc acolo"

Henry Kesinger

Gândul îmi zboară cu ani în urmă când auzeam de aventurile și pățaniile prin care Adrian și Carmen Miravinski au trecut în timpul petrecut printre aborigeni.

Pentru mine ele au rămas ca niște povestiri frumoase și hazlii până la data de 8 iulie 2006, când am avut și eu ocazia să petrec trei zile în mijlocul comunității aborigene Nepurbanna. Pentru prima dată în toți acești ani, am văzut cu adevărat lucrarea costisitoare făcută de ei în umbră. În spatele acelor povestiri frumoase auzite de la ei, o "lucrare" extraordinar de mare prindea formă. Adrian și Carmen, prin decizia luată de a asista nevoilor diferitelor comunități aborigene, au devenit niște oameni "deosebiți", care nu mai vorbeau de prezent, ci de viitor.

Mi-am permis să scriu câteva rânduri despre ei și așa avea multe lucruri bune de spus despre această pereche, dar știu că sunt foarte modești și poate i-aș incomoda.

Am avut ocazia să întâlnesc și să vorbesc cu oameni deosebit de devotați în "lucrarea" aceasta: frați australieni, răspândiți prin fiecare sătuc, care depind de ajutorul trimis din Adelaide ca și ei, la rândul lor, să-l trimită mai departe. Este o legătură puternică între acești oameni pentru ajutorarea tuturor celor care sunt în nevoie.

Câteva cuvinte despre comunitatea de aborigeni Nepurbanna, unde am petrecut cel mai mult timp. Este o comunitate formată din 50-60 de oameni (bărbați, femei, copii). Sunt oameni simpli dar de o politețe extraordinară și buni primitori de oaspeți. O satisfacție sufletească deosebită am avut-o și am simțit-o cu toții acolo, la 700 km de Adelaide, în deșert, mâncând împreună cu ei, vorbind de tradițiile și obiceiurile lor, cântând cântece religioase românești și engleze și, mai presus de toate, văzând că mintea și inima lor au fost pătrunse de cuvântul lui Dumnezeu. Bucuria deplină a copiilor a fost când au fost împărțite dulciurile, mâncarea și hainele. Încălțăminte, hainele, păturile și alimentele care au fost donate au fost primite cu mare bucurie. Aceasta este doar o comunitate, din multe altele care vor pot fi ajutate.

Trăim într-o lume atât de peștrită, alegând să ne împlinim visurile, țelurile cu care ne-am înarmat chiar din tinerețe, de multe ori uitând de realitatea care ne înconjoară în fiecare zi. Știu că nu este ușor să fi departe de țara în care te-ai născut, departe de cei dragi, departe de locurile copilăriei, dar indiferent de distanța dintre țări eu cred că fiecare dintre noi suntem aici cu un scop și faptul că soarele răsare pentru tine în fiecare dimineață îți oferă oportunitatea de a lua o decizie bună în viața ta. Deci haideți frați români să punem umăr la umăr și să ne ajutăm unii pe alții, pe cei din jurul nostru, pe cei care au nevoie.

Țin să mulțumesc în încheiere tuturor celor care s-au implicat și au acordat fie bani, fie alimente, haine și totodată pentru dragostea și spiritul de a ajuta: Biserica Pentecostală Română, Biserica Baptistă Română, Asociația Comunității Românești din Australia de Sud cât și oricărei persoane, fie român, fie englez, pentru ajutorul acordat. De aceea doresc ca bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi și familiile voastre.

Dragul meu prieten, nu uita un lucru: haina pe care a-i dat-o a acoperit un trup fraged și plâpând, pătura pe care ai dat-o - cineva se bucură de căldura ei, iar banul tău a cumpărat hrană pentru un om flămând!

Alin Stoici

Lecții de religie la Biserica Baptistă Română din Adelaide, South Australia

Am poposit azi la Biserica Română Baptistă din Mile End. E duminică dimineață și lumea e la biserică. În sala din spatele bisericii e liniște. La început crezi că nu e nimeni acolo. Când te apropii de ușă se aud niște murmure, voci de copii. Deschizi ușa și în sala de clasă copiii între 7 și 12 ani lucrează în liniște, la masă. Au ceva de colorat și tu pășești încet, să nu-i deranjezi. Azi au avut de colorat mâinile care se roagă și au învățat cum să fie prietenoși și cum să se roage.

Am discutat cu Tatiana Schneider care de 14 ani, cu mici întreruperi, s-a ocupat de orele de religie de la Biserica Baptistă Română din Mile End, South Australia și am aflat că, în fiecare duminică, de la ora 10 la 11 dimineața, se țin regulat clasele de religie, pe grupe de vârstă.

Sunt activități prin care copiii învață cum să fie prietenoși, cum să se roage, să respecte pe bătrâni, să fie buni creștini, să nu mintă, să nu vorbească de rău pe cineva, pentru că asta e vârsta la care ei se formează și trebuie ghidați pe drumul cel bun în viață.

Programe speciale au loc cu ocazia Sfințelor Paști, de Crăciun, de Ziua Mamei, unde copiii învață cântece, poezii, uneori mici scenete de teatru pe care le prezintă apoi părinților și tuturor celor care sunt prezenți la biserică.

Clasele de la grupa mică, de la 3 ani la 7 ani, sunt ținute de Simina Stoici. Am intrat în clasă și i-am văzut pe copii colorând și desenând după istorioare din Biblie. Copiii învață mai multe lecții la rând despre Nemia: ce a făcut el, cum

i-a ajutat pe oameni fiind un purtător de pace între oameni și copiii sunt învățați și încurajați să urmeze exemplul lui, să facă lucruri bune în viață. Toți copiii au purtat o banderolă în jurul capului ca semn al păcii.

Am vorbit cu Simina Stoici despre clasa de la grupa mică și am aflat că sunt tot felul de activități pe care le face cu copiii. În primul rând se începe fiecare lecție cu o mică strângere de fonduri, se face o coletă specială, se strâng fonduri tot anul pentru copiii din România iar misionarii români din țară, Marcel Grecu și Aurel Cojoc, distribuie cadouri de Crăciun la copiii aparținând familiilor nevoiașe din țară.

Simina încearcă să inventeze jocuri pentru copii, fiecare copil trebuia să facă ceva bun pentru a deveni un "pace maker", să pună în practică istorioarele din Biblie care sunt explicate pe înțelesul lor.

Materialele religioase pe care Tatiana și Simina le folosesc sunt procurate de la Koorong Library din Adelaide, pe care le adaptează în funcție de grupa de vârstă.

Alin Stoici se ocupă de câteva luni cu copii mai mari, de la 12 la 14 ani. Au activități în care combină activitatea în aer liber, mersul pe jos, drumețiile, cu "progressive dinner". Aceasta constă în a merge, într-o zi, la trei familii diferite, pentru micul dejun, masa de prânz și masa de seară. Familiile gazdă pregătesc masa, petrec câteva ore împreună, pe urmă copiii pleacă la următoarea familie. În cursul unei zile copiii învață câte ceva de la fiecare familie gazdă, învață să fie buni, să împartă unii cu alții, să se ajute unii pe alții. Acum Alin pregătește un mic concurs cu premii pentru copii cu întrebări din Apocalipsă.

Ne bucură că avem în mijlocul comunității românești din Adelaide oameni de suflet care, în fiecare duminică, de ani de zile, s-au dedicat muncii cu copiii și au încercat, după puterile lor, să pătreze și să promoveze limba română și tradițiile religioase românești în rândurile copiilor. Îi felicităm în mod deosebit pe Tatiana Schneider, Simina Stoici și Alin Stoici pentru dedicația și pasiunea lor și le promitem că vom reveni cu noi informații despre lecțiile de religie în numerele viitoare ale revistei.

Liliana Stoian

Lección de religie la Biserica Pentecostală Română din Salisbury, Adelaide

În fiecare duminică după-amiaza, de la ora 5pm la ora 6pm, se țin lecții de religie la Biserica Pentecostală Română cu copiii între 11 și 14 ani.

Emima Rădulescu și-a dedicat timpul și pasiunea pentru a ține aceste lecții de religie de 18 ani (cu mici întreruperi, începute la Melbourne și continuate de câțiva ani în Adelaide). Materialul de studiu religios este procurat de la magazinele creștine și se bazează pe sistemul american de predare a religiei. Copiii studiază și înțeleg viața lui Isus, ce a făcut el pe pământ, pentru ce a fost trimis.

În clasă sunt în jur de 20 de copii, lecția este interactivă și copiii participă activ cu răspunsuri. Lecția este o continuare la ceea ce au învățat săptămâna trecută și se discută acum despre Duhul Sfânt, Dumnezeu și Isus folosindu-se citate din biblie.

Partea a doua a lecției continuă cu versete din Biblie și pregătirea unui cântec pentru biserică. Cântecul religios este deosebit de frumos și copiii l-au învățat în limba română. Voi reda în continuare câteva versuri din acest cântec:

Nu știu cât ține viața
Pe acest pământ străin,
Dar am să-ți cânt, Isuse,
Să te laud domn divin.
Te iubesc, Isuse,
Te laud mereu,
Te iubesc, Isuse,
Salvatorul meu...

O săptămână mai târziu, pe 13 august 2006, am avut bucuria să asist la lecțiile de religie ținute duminică dimineața, când sunt copiii din grupa mijlocie și grupa mică.

Anca Irimie se ocupă de câteva luni de predarea religiei la grupa mijlocie (cu copiii între 7-10 ani). Lecția începe cu o rugăciune după care copiii recapitulează puțin ce au studiat data trecută. Azi se discută despre Luca, ce fel de om a fost el, copiii învățând să folosească biblia și să caute citate din biblie. Toți copiii caută citate și versete pe care le citesc pe rând. În partea a doua a lecției sunt activități în care copiii desenează ce a făcut Dumnezeu și colorează, fiind inspirați de psalmul 8. În clasă sunt 20 de copii și toți sunt atenți și caută să lucreze în liniște.

Anca Irimie, deși a venit recent din România, are răbdare și pasiune pentru predarea acestor lecții de religie pe care caută să le facă cât mai interesante și pe înțelesul copiilor, insistând și pe predarea lor în limba română.

Grupa mică începe orele de religie de la 10:30am și include pe copiii între 4 și 6 ani. Lăcrămioara Trifu predă aceste lecții de religie fiind ajutată și de Denisa Bratcu. În fiecare săptămână copiii au învățat despre o familie (a lui Iosif de exemplu) și continuă azi cu familia lui Samuel. Lăcrămioara citește despre Hanna care se roagă la Dumnezeu să aibă copii și lecția este foarte interactivă. Copiii răspund la întrebări, primesc materiale cu secvențe din povestea lui Samuel pe care le numerează în ordine și le colorează. Totodată copiii desenează și familia lor, lucru cel mai important pentru ei, cu părinții, frații și surorile lor și învață să fie cuminți și ascultători.

Lăcrămioara Trifu are mare răbdare și talent în lucrul cu copiii mici și toți o ascultă cu atenție și nu fac gălăgie în clasă. La sfârșitul lecției cei 20 de copii prezenți au cântat cântece religioase, atât în limba română cât și în engleză.

Pentru mine a fost o experiență extraordinară să particip la aceste lecții de religie la Biserica Pentecostală Română din Adelaide și nu pot decât să felicit din toată inima pe toți acei oameni de suflet care, de ani de zile, se străduiesc să îi învețe pe copii lucruri bune și folositoare în viață. În decursul anilor la această biserică s-au perindat mulți dascăli și doresc să-i felicit pe toți cei care și-au adus contribuția la aceste lecții de religie în trecut cât și tuturor celor care o fac în momentul de față: Emima Rădulescu, Anca Irimie, Lăcrămioara Trifu și Denisa Bratcu.

Mulțumim mult domnului Stoici și familiei Rădulescu pentru că ne-au oferit posibilitatea să fim în rândurile copiilor și să participăm la aceste lecții de religie la Biserica Pentecostală. Voi reveni cu bucurie să mai scriu și despre alte activități cu tineretul care au loc la această biserică și care vor fi publicate în numerele viitoare ale revistei.

Liliana Stoian

O oază de liniște și un pic de Franța pe undeva pe aproape...

(din ciclul "Vlad bbq-uing prin South Australia")

Hello si numai bine!

Să nu-ți vină să crezi, o "plantație" de relaxare la 15 minute distanță de Adelaide. Și cum eu sunt un necredincios, din prima am zis să văd despre ce este vorba. Și am găsit-o într-un loc unde nu te aștepți...în suburbia Springfield.

Se numește Carrick Hill.

Plantația face parte din patrimoniul statului. Acolo se găsește una din casele în care au locuit, la mijlocul secolului trecut, un cuplu bogat cu vechi tradiții pe meleagurile australiene, familia Hayward-Smith. În timpul vieții lor au adunat opere de artă de toate felurile din toată lumea, dar mai ales din vechiul regat. Pe lângă colecțiile de artă ce se pot vedea în interiorul casei, o altă bijuterie se află în afara casei... gradina care înconjoară plantația și care este de o frumusețe deosebită.

Locul este ideal pentru o mini excursie într-o după-masă de weekend (când totul este liniștit și tranquil) sau în numeroasele ocazii când se organizează festivaluri sau concerte în aer liber (o atmosferă de carnaval).

Carrick Hill este de asemenea renumit pentru nunțile care se țin în aer liber. Există un mic și cochet restaurant ce a fost amenajat într-o anexă a casei.

Unul din festivalurile care au loc aici este cel al "Alliance Francaise". Un eveniment care m-a fascinat întotdeauna și unde poți să te simți un pic rupt de realitatea australiană și să aterizezi în plin tumult franțuzesc. Muzica, mâncarea, concertele, toate au un farmec aparte. Pentru două zile te poți considera un norocos.

Intrarea este gratuită și parcări ....cât cuprinde!

Casa se poate vizita pentru o mică donație de "gold coin".

Pe curând,

Vlad Baclagian

Despre șerpii veninoși ai Australiei

PARTEA 1

Hulit sau venerat, strivit fără milă sau ținut pe lângă casă, șarpele a avut dintotdeauna un loc special, simbolizând deopotrivă binele și răul în spiritualitatea omenirii. Astfel, pe când în Biblie Diavolul ia forma unui șarpe pentru a o ispiti pe Eva, în mitologia aborigenilor australieni (Dreaming) șarpele-curcubeu este considerat drept Creator și dătător de viață.

În Australia se găsesc peste 140 de specii de șerpi terestri, dintre care 90 sunt veninoși, lucru care face ca Australia să fie singurul continent în care șerpii veninoși sunt mai numeroși decât cei neveninoși. Un fapt oarecum "îmbucurător" este că din toți acești șerpi veninoși, numai 12 pot fi mortali pentru om.

Pentru cei care nu știau încă, în clasamentul celor mai veninoși șerpi din lume, primele 10 locuri sunt ocupate de șerpii din Australia. Pe primul loc se situează Inland Taipan (taipanul de interior? – nu le-aș da totuși nume românești, pentru că sună cam aiurea), urmat de Eastern (Common) Brown Snake (ei bine, da, este ACEL brown snake, pe care toți îl cunoaștem, unii doar din auzite, alții și din văzute, la zoo sau din preumblările prin natură). Pe locul trei se situează Coastal Taipan, urmat de patru specii de Tiger Snake...mă rog, cobra indiană este pe locul 11, cobra regală pe 16, șarpele cu clopoței pe 22, locurile intermediare de până aici fiind ocupate de, ați ghicit, tot șerpi veninoși australieni (viperele noastre nici măcar nu figurează pe listă...)

Clasamentul de mai sus e, desigur, "dătător de fiori"; în realitate lucrurile nu stau chiar așa. În primul rând, acest clasament e bazat pe asumția că fiecare specie produce aceeași cantitate de venin, ceea ce nu este adevărat. De fapt unele specii de pe alte continente pot inocula cantități mult mai mari de venin decât cele din Australia, reprezentând astfel un pericol la fel de mare, dacă nu chiar mai mare pentru oameni. În al doilea și nu ultimul rând, toxicitatea veninului de șarpe a fost testată pe șoareci și comparată utilizând parametrul LD50 sau Doza Letală 50% (determinată injectând subcutanat în șoareci venin în cantități crescânde, iar când o anumită doză cauza moartea a jumătate din lotul de animale, aceasta era considerată LD50). Cu alte cuvinte, acest clasament reprezintă mai degrabă unul din "miturile moderne" ale Australiei și NU ARE FOARTE MARE RELEVANȚĂ PENTRU OAMENI, simplu datorită diferențelor dintre fiziologia umană și cea șoricească. Spre exemplu, șoarecii sunt de 50 de ori mai rezistenți, unii fiind chiar imuni la veninul de păianjen funnel-web (sau păianjenul cu pânza pălnie).

Compărând procentul de decese provocate de mușcătura de șarpe din lumea întreagă, situația din Australia aproape că e insignifiantă pe lângă cea din India, America de Sud sau Africa. Acum, că tot am luat eu rolul de "Avocat al Diavolului", subliniez că șerpii australieni, dacă nu sunt provocați sau "călcați pe coadă" din greșeală, rar atacă oamenii, mai degrabă îndepărtându-se din calea lor. Și spun asta din experiența personală, din sutele de ore petrecute în bush, unde, da, am întâlnit și șerpi. În plus, s-a mai constatat că șerpii australieni nu inoculează întotdeauna venin atunci când mușcă defensiv, iar când o fac, nu întotdeauna în cantități care ar putea pune în pericol viața unui om. Astfel din cele circa 3000 de mușcăături de șarpe înregistrate anual în Australia, doar între 200 și 500 sunt tratate cu antivenin; în medie doar două sau trei se dovedesc mortale. Dintre fatalitățile provocate de animale în Australia, n-o să va vina să credeți, cele mai multe sunt cauzate de albine, cam 10 pe an (multe persoane fiind alergice la înțepatura de albină).

Nu știu dacă cele prezentate până acum au reușit să vă mai reducă din anxietate și să vă determine ca data viitoare când întâlniți un șarpe să-l priviți cu alți ochi și cu mai multă toleranță. În numărul viitor veți afla cum trebuie procedat când vedeți un șarpe și primul ajutor care trebuie dat în caz de mușcătură.

Dragos Moise

Grupul MARGENTO la Adelaide Fringe Festival

În cursul lunii februarie 2006 Grupul Margento din România a fost invitat să participe la Adelaide Fringe Festival, fiind singurul grup din Europa de est prezent la acest festival. Românii din Adelaide au avut ocazia să participe la o serie de spectacole oferite de Grupul Margento la FAD Bar și Lizard Lounge. Sosirea grupului în Adelaide a coincis și cu înființarea Asociației Comunității Românești din Australia de Sud, la eveniment participând Ambasadorul României în Australia Excelența Sa Doamna Anca Vișan, cât și domnul primar din Adelaide, Hon Michael Harbison. Trupa Margento a fost invitată să încheie seara cu un scurt recital de poezie și muzică.

Spectacolele grupului au avut loc la FAD Bar pe 26 februarie și 2 martie, și la Lizard Lounge, pe 28 februarie, 1 și 3 martie 2006. În urma primului spectacol a apărut o recenzie de 4 stele din 5 în ziarul din Adelaide The Advertiser, din care extragem următoarele:

La un asemenea titlu te aștepti să vezi, bineînțeles, un spectacol foarte bun. Venit tocmai din România, proiectul Margento alungă imediat orice temeri privind vreo eventuală îngrămădire de fandoseli cu pretenție de artă. Pe măsură ce Chris Tănăsescu, poet de vocație, respiră aerul propriilor versuri, hipnotizatoare ale azurului, asemenea unui sumbru Beatnik în New York-ul anilor 1950, pictorul Grigore Negrescu creează în fundal o compoziție abstractă, în ulei. Ajudată de aranjamentele pe sintetizator în stil trip-hop cool ale compozitorului Valentin Baicu, pasiunea pentru rostire a lui Tănăsescu e de-a dreptul contaminantă. Dar adevărata strălucire a acestei perle rare e dată de vocea Sorinei Enea-strigătul ei de sirenă, în registru de operă, planând deasupra expresiei meditative a lui Tănăsescu face pe spectator să lăcrimeze. Cu adevărat, rămâi cu gura căscată.

Ben McEachen, The Advertiser

Aceste sunt câteva extrase din conferința de presă ținută de Grupul Margento în luna aprilie în București.

La rugămintea Asociației Comunității Românești din Australia de Sud domnul Chris Tănăsescu a avut amabilitatea să răspundă la o serie de întrebări puse de Liliana Stoian, secretar al asociației. În continuare vă redăm acest interviu, în exclusivitate pentru revista ARIPI Românești.

L. Stoian: De cât timp funcționează Grupul Margento?

C. Tănăsescu: Margento a apărut sub această titulatură în 2001, dar eu am pornit astfel de spectacole încă din 1993, de la lansarea primului meu volum de versuri.

L. Stoian: De unde v-a venit inspirația pentru numele ales?

C. Tănăsescu: Îmi pregăteam o prelegere pe teme de heraldică, pe care urma să o susțin la un congres din cadrul Universității București și în bibliografia parcursă am întâlnit niște descrieri ale însemnelor pelerinilor la mormântul lui Sf Iacob de la Santiago de Compostela, lucru care mi-a atras atenția și a cânturilor cavaleriești legate de acel traseu al credinței. Unul dintre cavalerii protectori avea pe scut un prim cadran cu 'vert five scallops argent', iar menestrelul care îl însoțea uneori intona imnuri unei domnițe din vechea familie aristocratică de Margens, din Aragon. Ei bine, unul dintre tablourile lui Grigore Negrescu avea într-un colț niște configurații foarte asemănătoare, dacă nu chiar identice, cu blazonul acelei familii; i-am arătat asta și lui Vali Baicu, pianistul și compozitorul trupei, și uluiți de această descoperire am hotărât toți trei să botezăm proiectul nostru – Margento.

L. Stoian: Când ați început să scrieți și să publicați poeziile dumneavoastră și care a fost reacția publicului român și a presei românești?

C. Tănăsescu: Cred că am început din copilărie (sau poate mai devreme?), când nu îmi scriam poemele ci le spuneam, mai bine zis le povesteam cui apucam, vorbind singur sau cu sora și verișoarele mele, pe care mi-amintesc că le țineam uneori treze până în zori cu niste 'epopei' în care amestecam basme românești, cântece de grădiniță, filme western și bârfe la adresa adulților din familie. Nu mă mai săturam să torn balivernele alea, și nici acum nu m-am săturat. În plus, nu cred că am mai avut vreodată așa un succes de public ca atunci. Când am publicat prima carte reacțiile criticii au fost de la elogiul superlative la ignoranță totală – acestea din urmă fiind un semn bun pentru smerenia și concentrarea mea pe mai departe, sau în termeni actuali, pentru o intrare în 'underground', în 'marginalitate,' pentru dezvoltarea unei poezii mereu în afara 'mainstream'-ului, într-un cuvânt, pentru 'margento'. Cât despre public nu știu prea multe, cred că cei mulți sunt mai degrabă interesați de forma sincretică din Margento decât de producțiile literare ca atare, și cred că e bine că e așa.

Grupul Margento la Adelaide Fringe Festival, februarie - martie 2006

Grupul MARGENTO la Adelaide Fringe Festival

L. Stoian: De când ați început să folosiți îmbinarea muzicii, poeziei și picturii în spectacolele dumneavoastră?

C. Tănăsescu: Cum spuneam, încă de la lansarea primei cărți. De fapt atunci am avut doar recitare îmbinată cu muzică, abia câțiva ani mai târziu l-am cunoscut pe Negrescu și, urmărindu-i cât am putut de atent creația, mi-am dat seama de valentele ei improvizatorice, revelatorii și chiar narrative. Am realizat atunci ocazia unică de a întrepătrunde o artă zisă 'instantanee', ca pictura, cu arte secvențiale ca muzica și poezia.

L. Stoian: Am remarcat că sunteți foarte bine cunoscuți în afara granițelor țării, premiați la diverse festivaluri. Puteți să ne explicați cum ați reușit să vă faceți cunoscuți și apreciați în străinătate?

C. Tănăsescu: Lucrul ăsta cred că a venit de la sine, prin faptul că eu scriu și în engleză și am legături cu poezia din lumea anglo-saxonă, dar chiar mai mult decât atât, muzica și pictura au prin natura lor un limbaj universal. Și acest lucru cred că se dovedește emblematic în cazul compozițiilor lui Vali Baicu și Costin Dumitrache, ca și în pictura lui Grigore Negrescu. Acest 'de la sine' nu s-ar fi materializat însă dacă n-ar fi fost impresara noastră neobosită, Raluca Tănăsescu, soția mea, care e și președinta fundației Margento. Am fost la Buxton Fringe, cel mai important festival de artă alternativă din Anglia, unde am luat premiul cel mare – 'The Fringiest Event' – premiu acordat pentru prima dată în 26 de ani de existență a festivalului, și la Adelaide Fringe unde, după cum bine știți, am avut cronici foarte bune și juriul ne-a notat cu 4 stele din 5 posibile. Avem în continuare niște propuneri de spectacole și turnee, în principal în Europa de vest și Statele Unite și, bineînțeles, în România. Sperăm să reușim să onorăm cât mai multe dintre ele, mai ales acolo unde ne și 'asortăm' cu atmosfera culturală.

L. Stoian: În ce constă originalitatea Grupului Margento și cum vedeți evoluția lui artistică în viitor?

C. Tănăsescu: Originalitatea constă, cred, în îmbinarea celor trei arte nu prin ilustrare sau acompaniament, ci prin fuziune creativă și prin experiment reciproc. Planuri pentru viitorul apropiat: vrem să scoatem un nou album multimedia, cu o nouă vocalistă – mirifica Sorina Enea, care deja s-a bucurat de aprecieri extrem de elogioase în Australia și nu numai – și cu participarea unui gitarist foarte tânăr dar de real calibrul – Călin Grigoriu. Planuri pe termen lung, sperăm să ajungem în Encyclopaedia Britannica.

L. Stoian: Ce a însemnat pentru Grupul Margento participarea la Adelaide Fringe Festival?

C. Tănăsescu: O experiență extrem de prețioasă și fertilă pentru arta noastră. Festivalul este un ocean de manifestări culturale care mai de care mai nonconformiste și mai incitante. Am cunoscut artiști, jurnaliști, spectatori, barmani – o mulțime de oameni foarte interesați și foarte interesați de poezie, muzică și pictură, și ne-am putut face o imagine destul de complexă a culturii locale și a modului în care e recepționată arta noastră. Ne-a fost de mare ajutor în privința asta prezența voastră – a generoșilor și ospitalierilor reprezentanți ai Asociației Românilor din Australia de Sud.

L. Stoian: Care sunt impresiile dumneavoastră despre Adelaide și Australia în general? Aveți în plan să mai prezentați concerte în Australia?

C. Tănăsescu: Pe mine m-a impresionat în primul rând și din primul moment lumina din Australia – o lumină edenică pe care îmi părea că doar o presimțisem într-un vis. La amurg urmăream uluitor umbrele spectrale și kilometrice, de neîntâlnit în Europa. Cred că era normal să remarc lucrurile astea, ca poet, de vreme ce pictorul, Grigore, a fost impresionat de accentul australian și de refrenele verbale pe care le auzea în jurul lui. Voiam să revenim în Australia la anul, fiind invitați de doamna ambasador Anca Vișan să participăm la festivalul multicultural de la Canberra, dar din păcate niște disfuncționalități ale instituțiilor noastre guvernamentale și culturale au făcut acest lucru imposibil; rămâne pe altă dată, cu mare plăcere.

L. Stoian: Vă mulțumesc mult domnule Chris Tănăsescu pentru amabilitatea cu care ați răspuns la întrebări și sperăm să avem ocazia să vă revedem în mijlocul românilor din Adelaide la alte spectacole care vor avea loc.

Interviu realizat prin corespondență de Liliana Stoian cu domnul Chris Tănăsescu, Grupul Margento, România, la data de 31 iulie 2006.

Grupul Margento la Adelaide Fringe Festival, februarie - martie 2006

Ghid Românesc

Dacă vreodată ai s-ajungi, străine
Pe plaiuri unde cântă ciocârlia,
Cu oameni ce-ți vor da apă și pâine
Să știi că ai ajuns în România!

E un ținut învolburat de vreme
Dorit de mulți și veșnic încercat,
E un ținut cu roșii crizanteme
Păstrând, în taină, sângele vărsat!

În susurul de ape zac dileme
Curgând la vale, ca un tril duios
Și lacrimi, din valuri, par să cheme
Strămoșii, ce în glie s-au întors.

Prin praful ridicat de iatagane,
Fanarioți, boieri sau comuniști,
S-au strecurat, încet, gloate sârmane
Cu sufletul zdrobit, cu ochii triști.

Nemuritori ați fost și veți rămâne
Voi, ce ați păzit pe alții la hotar.
Voi, ce-ați dat la toți apă și pâine
Luând, în schimb, durerile în dar...

Voi, temerari, din stânci carpatiene
Născuți în leagăn cu miros de brad
Din Giurgiu-n plaiuri Maramureșene,
Și din Constanța până la Arad,

Noi toți, ce-am fost căzuți sub talpa tare
Fie de turc, fie de neamț sau de cazac
Propuși de "marii domni" spre dezbinare,
Veniți, ca să zdrobim al urii veac!

Veniți, români, veniți din lumea toată
Veniți, de prin câmpii sau loc arid
Veniți, din diaspora-ndepărtată
Veniți și voi, cei din Adelaide!

E timpul ca strămoșii de sub glie
Prin noi, să strălucească-n amintiri
Purtăm în inimi dulcea Românie
În grai, în gând și-n galeșe priviri.

Străine, de-ai s-ajungi într-o grădină
Cu flori, ce-n vânt, mireasmă răspândesc
Flanici stejari, ce-n adieri suspină
Fi mândru, ești pe pământ românesc!

De Mircea Ilaș

Acum e momentul

Când sufletul arde printre adâncuri
Și suflul speranței l-a fermecat,
Pădurea de raze se înfioară
De-o șoptă, de-un tremur, de-un vis neuitat

Este chemarea la viață sublimă
Ce ne-o dăruiește iubirea din noi
Este dorința de împlinire
Pentru o șoptă, un tremur, un cântec în doi

Aduceri aminte ne poartă departe
Spre lumi nevăzute, spre lumi de granit
Prin care lumina mai trece în șoptă
Pătrunsă de-un tremur, de-un vis împlinit

Acum a momentul, speranța ce vine
Odată cu poarta ce s-a deschis
În fața iubirii, în fața luminii
Ce zboară prin șoptă, prin noapte, prin vis

Liliana Stoian

Chemarea nopții

Când noaptea m-alungă din somnul veciei
În care-am visat și-am vegheat din amurg,
Sunt valuri de ape pe țărmul tăriei
Zidite în trupul de-oțel și de lut

Se naște iubirea de semeni mai tare
Mai plină de harul sublim și divin
În noaptea de vise, în noaptea de taine
Ce nimeni n-o știe când vine senin

În genele stinse adoarme uitarea
Pătrunsă de dorul unui vis de demult
Și iarăși se naște din nou întrebarea
Unde să caut acel început
În care lumina adună chemarea
Spre viață, speranță, iubire, trecut?

Amintirea de șterge odată cu noaptea
Ce se ascunde după perdea
Iar în tulburătoarea dorință de viață
Tremură-n zare, departe, o stea...

Liliana Stoian

A B C-ul imigrantului român în Adelaide

În decursul ultimilor ani tot mai mulți români au venit în Adelaide, fie ca permanent rezidenți în Australia, fie cu o viză specială care le dă dreptul la muncă în South Australia.

Încet-încet comunitatea românească din Adelaide s-a mărit, numărând în prezent în jur de 2000 de români. Pe mulți dintre ei nu-i cunoaștem și nici nu știm că sunt aici, printre noi. O parte fie și-au schimbat numele de familie, fie nu au vrut să aibă de-a face cu cei din comunitatea românească din străinătate, fie s-au mutat cu serviciul și casa în alte zone din Australia și, încet-încet, li s-a pierdut urma. Alții și-au făcut un cerc foarte restrâns de prieteni și se simt bine așa, fără să dorească să mai cunoască și alte familii de români. Alții sunt oameni în vârstă, bătrâni și suferinzi, care poate nu mai au pe nimeni și nu au cum să contacteze pe alți români, fiind poate la azilul de bătrâni sau stând izolați în casele lor, unde nu prea bate nimeni la ușă să îi întrebe de sănătate și să le ducă ceva de mâncare.

Indiferent de situația fiecăruia, toți avem un punct comun: toți suntem imigranți și toți ne-am confruntat cu diverse probleme în momentul în care am ajuns în Australia, indiferent dacă am sosit după război, acum 10-20 de ani sau în urmă cu câteva luni. Cum am reușit să ne descurcăm la început, din primele zile până am reușit, cât de cât, să ne facem un rost, a depins și de dramul de noroc pe care l-am avut: unii ne-am adaptat și ne-am găsit relativ repede de lucru, alții, la polul opus, mai caută încă și experiența lor tristă ne dă de gândit că pentru ei Australia a însemnat un timp irosit, și ca bani, și ca timp.

De aceea ne-am gândit să punem câteva informații utile despre ce ar trebui să știe cei care ajung în Adelaide, statul South Australia, unde să se ducă la început, care este "check list" cu primele lucruri care trebuie făcute, dacă nu imediat, la câteva zile după 'aterizarea' în Adelaide. Cred că asemenea informații sunt utile și pentru cei care locuiesc aici de mai mulți ani și poate își așteaptă prietenii sau ru dele și nu mai țin minte exact ce trebuie făcut la început.

În acest număr vom discuta mai mult despre problema numărului unu, și anume cea legată de cazare. De cel puțin 12 ani, dacă nu mai mult, statul Australia de Sud oferă un serviciu de cazare pentru noii veniți, pe o perioadă de maxim 3 luni, dacă aceștia iau legătura din timp cu departamentul de imigrare și își anunță din timp sosirea în Adelaide. Pentru a beneficia de acest serviciu persoanele trebuie să contacteze departamentul cu cel puțin 6 săptămâni înainte de data sosirii. Deci numai cei care au obținut viza și au biletele de avion rezervate din timp pot să anunțe departamentul de imigrare că sossesc în Adelaide, știind exact data la care vin, mărindu-și astfel șansa de a fi așteptați la aeroport de cineva și conduși la locuița care le-a fost pusă la dispoziție pentru o perioadă de maxim trei luni.

Din păcate mulți români nu au auzit și nu știu despre acest serviciu, care este valabil numai în Adelaide, South Australia, și au trebuit să stea la hotel un timp de până ce au putut găsi o casă de închiriat. Acest serviciu nu este valabil în momentul în care ai ajuns în Adelaide fără să anunți din timp departamentul de imigrare. Cererea de locuri de cazare este atât de mare la momentul actual încât este practic imposibil să vii în Adelaide și să ceri cazare de la acest departament al imigrării. Detalii despre acest serviciu se găsesc la : www.immigration.sa.gov.au

Când ajungi într-un loc nou, fără servicii, e destul de greu să găsești un loc de cazare. De cele mai multe ori contractul de închiriere al unei case sau apartament se face prin agent imobiliar care îți cere, printre altele, o adeverință de la locul de muncă sau dovada că poți plăti chiria la timp. Cum sunt mulți cei care se duc la 'open inspection' la o casă de închiriat, șansele de a găsi ceva pe placul tău sunt reduse, plus că nu știi dacă cererea îți va fi sau nu acceptată de agent pe motiv că nu ai servicii. De multe ori vizitezi foarte multe case sau apartamente până găsești ceva pe gustul tău, în suburbia care îți convine și la un preț care îți convine. Chiriile sunt destul de mari și vor mai crește în timp (ca un exemplu de câte ori se mărește dobânda la bancă pentru împrumuturile de casă, cam tot de atâtea ori se măresc și chiriile, majoritatea celor ce își închiriază casele având împrumut la bancă).

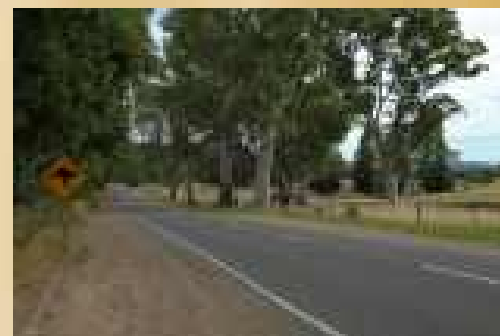
Concluzia este că la început ai marea șansă de a fi refuzat de 'n' ori până îți găsești o casă pe plac sau, dacă ai bani suficienți și îți permiți, plătești o chirie mare pentru că altfel riști să-ți prăpădești economiile pe statul la hotel. Contractul de închiriere se face, de regulă, pe o perioadă de 6 luni sau un an. Prețul la chirie, depinde de zonă/suburbie, poate varia între 150\$/săptămână până la 250-300\$/săptămână sau chiar mai mult, la care se adaugă cheltuielile cu telefonul, curentul, gazele, care se plătesc separat.

Vom continua în numărul viitor cu mai multe informații despre cazarea în Adelaide și "check list" cu alte priorități pentru noii veniți.

Dacă printre cititori sunt persoane care doresc să furnizeze informații suplimentare pentru a-i ajuta pe noii imigranți sunt rugați să contacteze redacția și/sau asociația. De asemenea dorim să inaugurăm o rubrică nouă în paginile revistei care să conțină o mică povestioară cu primele impresii la venirea în Australia. E drept că mulți am venit de mulți ani și poate nu mai ținem minte exact cum a fost, alții au avut poate experiențe triste pe care nu doresc să le mai răscolească din amintiri, dar poate că se vor găsi destui amatori să ne mai descrețească frunțile cu povestiri hazlii și primele impresii, uneori de neuitat.

Dacă doriți să vă aduceți contribuția la realizarea acestei pagini din revistă, vă rugăm să ne contactați la: romanian.association@gmail.com

Liliana Stoian

A scrie despre istoria emigrării românilor într-o țară străină nu e lucru ușor și necesită mult efort, energie și timp alocat pentru un astfel de studiu de detaliu. În cazul nostru, al românilor, nu sunt păstrate prea multe documente care să reflecte când au ajuns primii români în Australia și unde s-au stabilit la început. Colonizarea Australiei a început pe la mijlocul secolului al XIX-lea când au început să sosească în porturi primii coloniști aduși din diverse colțuri ale lumii.

Mi-am început cercetările cu documente și informații de pe Internet și, din aproape în aproape, am dat peste o pagină de website interesantă unde se arată printre altele că, în 1836, populația din Australia de Sud era estimată la 546 de locuitori, iar cele 10 vase care au venit, cu sau fără pasageri, au ancorat pe Insula Cangurilor la Nepean Bay. Listele cu numele pasagerilor și al echipajului de bord sunt valabile pe website-ul respectiv, dar evident că nu am găsit nici un nume de român printre cei care au venit pe Insula Cangurilor în 1836 și nici în anii următori, până în 1851.

Listele cu numele pasagerilor care au sosit în Australia de Sud sunt valabile online pe perioada 1836-1851 și pe perioada 1852-1889. Zeci de vase din Europa și India au sosit în Port Adelaide și alte porturi din Australia de Sud, aducând marfă și călători. Detaliile includ numele celor care au călătorit, dacă sunt sau nu căsătoriți, vârsta, dacă au copii sau nu, dacă au călătorit în cabine și au avut servitori, dacă sunt fermieri, muncitori, mineri sau fac parte din clasa nobilă, sau dacă au făcut parte din echipaj. Uneori detaliile merg până acolo încât se spune dacă familiile respective și-au făcut sau nu prieteni pe vas sau dacă au mai călătorit cu acel vas. Alte informații pot include dacă persoana în cauză a fost sau nu condamnată pentru furt sau alte fapte, dacă este prizonier sau aborigen.

Mi-au trecut prin fața ochilor zeci de nume, majoritatea nume englezești și, începând cu 1840-1845, au început să apară și nume germane, cu vase care plecau din Germania din portul Hamburg. Germanii au fost printre primii coloniști, după englezi, care s-au stabilit în Australia de Sud chiar de la începuturi.

În această perioadă de pionierat pentru Australia, ce se întâmpla în România acelor ani? În România se pregătea revoluția de la 1848 urmată de unirea principatelor române de la 1859. Cât de mult se știa în țară despre Australia la acea vreme și cât de mulți erau oamenii amatori să-și părăsească țara și să plece în necunoscut la vremea respectivă? Și cine ar fi putut emigra în Australia, oameni cu carte, din familii nobile, sau oamenii simpli, țărani, care nu aveau mai nimic dar erau totuși legați de glia strămoșească și de pământul natal? Românii nu sunt prin firea lor oameni care să-și schimbe foarte ușor locul natal și să plece în căutarea norocului în altă parte. Oriunde s-ar fi dus românul în secolul al XIX-lea tot le-ar fi trebuit bani de drum și de mâncare, drumurile fiind lungi, obositoare și nu lipsite de primejdii.

Nu mă așteptam să găsesc mărturii despre români în Australia între anii 1840-1890 având în vedere istoria și cultura diferită a acestor două țări, aflate la polul opus. Și totuși am avut surpriza să găsesc, în zecile de nume de marinari și pasageri care au călătorit pe apele australiene în perioada 1854-1889, câteva nume de călători sau membri ai echipajului vasului respectiv care m-au făcut să cred că este posibil ca ele să aparțină unor români la origine, chiar dacă au fost, poate, stabiliți în alte țări din lume în acea perioadă.

Cine dorește poate să înceapă să investigheze pe cont propriu și să caute la următoarea adresă: <http://mariners.records.nsw.gov.au/shipdate.htm> liste aproape complete cu marinarii și vasele de pe apele australiene în perioada 1854-1889. Căutarea se face pe ani, în fiecare an sunt zeci de nume de vase care au călătorit dintr-un port în altul al Australiei și, pe luni, sunt listate numele tuturor vaselor care au intrat în porturile australiene cu sau fără pasageri la bord. Odată ce numele unui vas este selectat apare o listă (mai lungă sau mai scurtă) cu numele celor care au fost la bordul vasului respectiv.

Căutarea este foarte laborioasă și ia o grămadă de timp, nici nu știm de la început dacă merita sau nu să investesc timp și energie ca să căut un nume de român pe listele lungi aproape numai cu nume englezești. Și totuși pot spune că am fost răsplătită, chiar dacă nu am căutat prin toate listele, să găsesc câteva nume cu rezonanță românească. Se poate face speculația că persoanele pe care le voi cita mai jos au nume foarte asemănătoare cu cele românești și, chiar dacă există totuși o marjă de eroare în calcul, tind să cred că aceste persoane sunt de origine română.

De asemenea trebuie avut în vedere modul în care erau scrise numele respective, câți dintre oamenii erau școliți și știau să scrie și să citească la vremea respectivă. Plus că numele care suna puțin diferit de cel englezesc era scris ca să semene mai mult cu modul în care era pronunțat. În fine acestea sunt o serie de alte amănunte la care nu intru acum în detaliu, dar de care trebuie să ținem cont dacă facem afirmarea că românii sau cetățenii aparținând altor naționalități dar de origine română au călătorit în diferite orașe în Australia în perioada 1854-1875, mult mai devreme decât mențiunea oficială din cartea lui James Jupp: *The Australian People*. În cartea respectivă se menționează că printre primii români care s-au stabilit în Australia se numără Vasile Teodorescu, născut în 1853. El și-a schimbat numele în Theodore și a fost tatăl lui Edward Granville Theodore, care a fost președintele uniunii muncitorilor devenind mai târziu premier al statului Queensland în perioada 1919-1925.

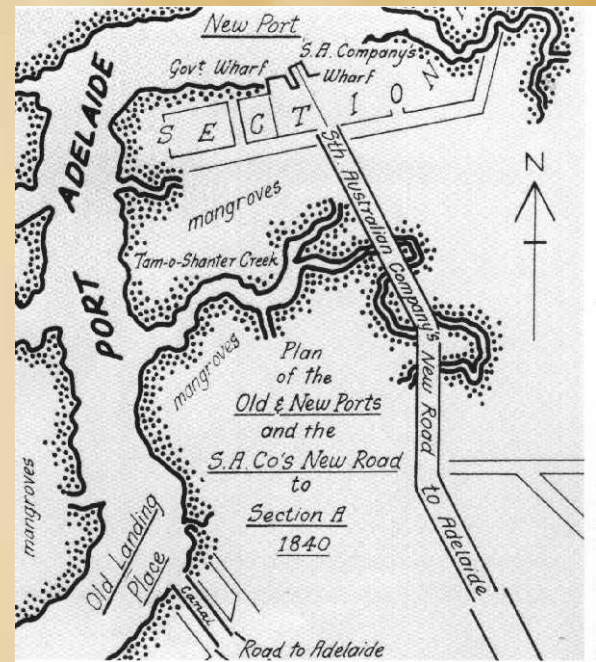
De pe lista mea cu nume și prenume românești am selectat următoarele pe care le redau mai jos și sper că am deschis, pe undeva, apetitul pentru cercetare și pentru alți români din comunitate care pot să viziteze pagina de website menționată mai sus și, cu puțin noroc, putem mări lista cu nume românești în Australia la mijlocul secolului al XIX-lea.

Pe Vasul Thomas & Henry a călătorit din portul Wellington tânărul Nicolae, bucătar, de 30 de ani, sosind la data de 4 decembrie 1854 la Sydney, fiind înregistrat la bordul vasului ca având origine americană. <http://mariners.records.nsw.gov.au/1854/12/006tho.htm>

La 15 ianuarie 1875 Marcu David, steward oficer pe vasul You Yangs, a călătorit de la Melbourne la Sydney. Avea 15 ani și făcea parte din echipaj. Este înregistrat la bordul vasului ca fiind din Marea Britanie. <http://mariners.records.nsw.gov.au/1875/01/050you.htm>

Pe 3 decembrie 1885 a călătorit pe vasul Esk de la Hobart la Sydney Berentsen Severin, de 24 de ani, norvegian, făcând parte din echipaj. <http://mariners.records.nsw.gov.au/1885/12/015esk.htm>

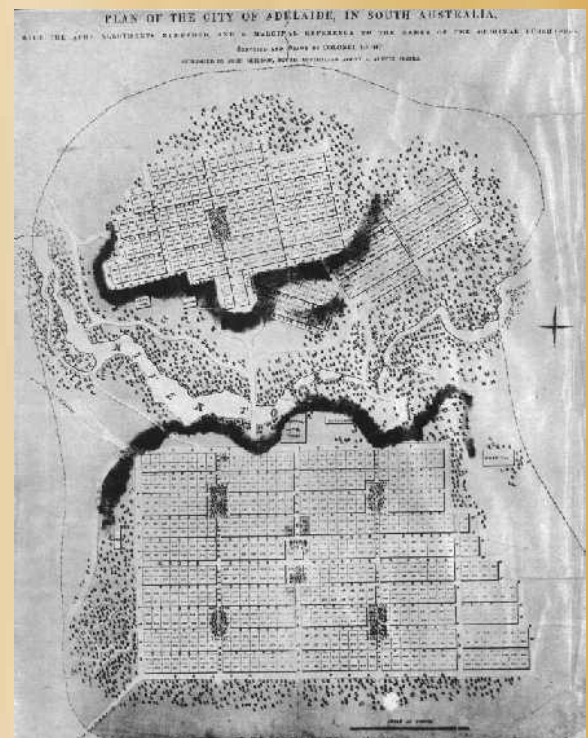
Sperăm în numărul următor să mai adăugăm și alte nume de români la această listă și vom continua cu alte date și informații despre emigrarea românilor în Australia.

Port Adelaide in 1840

Adelaide, Hindley Street in 1844

Harta Adelaide 1837

Andrada Tudor este o foarte talentată tânără româncă, studentă la Facultatea de Film de la Flinders University. În acest an Andrada a câștigat marele premiu la festivalul South Australian Short Screen pentru activitatea de producător și regizor al filmului *Belzhik*.

Andrada a fost întotdeauna interesată să facă filme, în adolescență petrecându-și vacanțele scriind povestiri și folosindu-și ideile pentru a face filme. Această pasiune pentru film s-a transformat în realitate în clasa a X-a, când a realizat că există posibilitatea să aibă o carieră de regizor, scenograf și producător în industria filmului.

În prezent Andrada a terminat Bachelor of Creative Arts și își pregătește teza de Honour cu filmul *Lucky Miles*, o comedie australiană care a fost filmată la South Australian Film Corporation. A fost un an grozav pentru Andrada fiind recunoscută și apreciată de colegi și specialiști la festivalul SA Short Screen pentru aranjamentul artistic al filmului *Belzhik*, incluzând costumele, machiajul, alegerea locurilor de filmare.

Filmul a fost foarte elaborat, o parte reprezentând o fantezie nostalgică, a doua parte reflectând perioada anilor 1940.

"Nu m-am așteptat să câștig premiul pentru că filmului nu i-au fost alocate multe fonduri și a trebuit să ne limităm la puțin", a spus Andrada. "Am câștigat în fața altor colegi care au avut alocate fonduri de peste \$100 000. A fost o experiență și o emoție extraordinară să-mi aud numele menționat în fața altor zeci de persoane incluzând producători și regizori deja consacrați".

Momentul culminant al seriei a fost întâlnirea cu producătorul și regizorul Robert Webb, cunoscut pentru filmele *Wolf Creek* și *Caterpillar Wish*, care a felicitat-o călduros pentru premiul câștigat.

Visul lui Andrada este să devină regizor de filme artistice de lung metraj, indiferent cât de mult va trebui să muncească pentru aceasta.

"Cel mai interesant lucru despre industria filmului este că întotdeauna ai o șansă să înveți câte ceva și întotdeauna ai mai multe posibilități să realizezi ceea ce vrei", a spus Andrada.

Nu contează dacă șasele sunt pentru Hollywood sau studiourile din Sydney, Andrada este hotărâtă să se implice cât mai mult în industria filmului și va căuta să câștige cât mai multă experiență în acest domeniu.

În prezent Andrada Tudor lucrează la un film de scurt metraj *La revedere* în care combină cultura românească și cea australiană. Filmările au loc în Adelaide în perioada 21-25 august 2006 și vor participa la realizarea filmului o serie de reprezentanți din comunitatea românească (Maria Tudor, Traian Hrelescu, Liliana Stoian și Dominique Tudor).

Îi dorim Andradei mult succes în realizarea acestui film cât și în cariera ei profesională și sperăm că vom avea ocazia să mai auzim de numele ei la festivaluri internaționale de cinematografie.

Liliana Stoian

Andrada Tudor cu regizorul Robert Webb

Taxe și impozite pe vechiul și noul an financiar

Cristina Dumitru a avut amabilitatea să extragă de la Oficiul de Taxare ultimele modificări și noutăți în materie de taxe și venituri impozabile. Sperăm că aceste informații vor fi utile pentru toți cei care trebuie să completeze și să trimită la Oficiul de Taxare informațiile despre venitul impozabil și ce cheltuieli pot să deducă pentru a-și micșora taxele.

Despre taxe și impozite în noul și vechiul an financiar

Ratele pentru impozitul pe venitul individual pentru anul financiar 2006 – 2007 sunt următoarele:

Venitul impozitabil \$	Impozit plătit \$
între \$0 și \$6,000	zero
între 6,001 și 25,000	15% pentru venitul peste 6,000 până la 21,600
între 25,001 și 75,000	2,850 + 30% pentru venitul peste 25,001 până la 75,000
între 75,001 și 150,000	17,850 + 40% pentru venitul peste 75,001 până la 150,000
peste 150,000	47,850 + 45% pentru venitul peste 150,000

Medicare reprezintă 1,5% din venitul gros.

Mai este un Medicare extra tax de încă 1% care se aplică la venitul gros pentru persoanele care nu au asigurare medicală privată și au următoarele venituri:

persoană singură (celibatar) fără copii cu venit de minim \$50,000/an

cuplu fără copii cu venit pe cuplu de minim \$100,000/an

persoană singură sau cuplu cu copii și cu venitul minim de \$100,000/an (+\$1,500 pentru fiecare copil)

Bonusul pentru copiii nou născuți (Baby bonus) este de \$4,000 de la 1 Iulie 2006 până la 30 iunie 2008, când este apreciat ca va fi de \$ 5,000.

Ce putem deduce de la taxare pe anul financiar 1 iulie 2005 până la 30 iunie 2006

Nou în materie de taxare

O returnare nouă aplicabilă din acest an este **30% childcare tax rebate**. Aceasta se aplica la părinții care au copii în childcare sau la școli cu program de "before and after hours" (înainte și după orele de curs), cât și "vacation care" (program pentru perioada de vacanță școlară).

Suma de bani care se deduce (se scade) din impozitul pe venit este 30% din suma de bani cheltuită din buzunar (în plus) pentru plata la childcare, plăți făcute în timpul anului financiar 1 iulie 2004 – 30 iunie 2005.

Trebuie să aveți o scrisoare de la childcare cu totalul plăților și cu CCB-ul (Childcare benefit) acordat de guvern prin serviciile de asistență familială.

Atenție, 30% se aplică pe totalul plătit minus CCB-ul platit de guvern, deci numai pe suma în plus cheltuită din buzunar.

Dacă familia dumneavoastră este înregistrată la Asistență Familială pe numele soției de exemplu, și soția nu are venit, această sumă primită înapoi de la taxare se poate transfera și deci înregistra pe aplicația de taxare individuală a soțului.

Cheltuielile medicale plătite din buzunar (adică după ce ați dedus Medicare refund) pot fi deduse în proporție de 20% pentru orice sumă plătită peste \$1,500.

Deduceri mai generale ar fi cele cu hainele de lucru care, dacă sunt până la \$300, nu trebuie să aveți evidența chitanțelor, dar dacă cheltuiala a fost mai mare de \$300 trebuie să aveți chitanțe justificative pentru fiecare dolar cheltuit, nu numai pentru ceea ce depășește \$300.

Această limită de \$300 se aplică numai la hainele de lucru, nu și la cheltuieli cu mașina, mâncare, transport și călătorii în interes de serviciu. Pentru aceste cheltuieli se aplică alte reguli.

Taxe și impozite pe vechiul și noul an financiar

Cheltuieli cu biroul de acasă.

Puteți aplica și cere pentru cheltuielile cu calculatorul, echipamentul electronic, cheltuielile legate de electricitate și mobilierul folosit acasă dacă lucrați de acasă pentru tot venitul anual sau o parte din venitul anual.

Trebuie ca aceste cheltuieli să fie porționate rezonabil în situația în care biroul de acasă face parte din clădirea casei. Pentru mai multe informații în acest sens mergeți pe websitul www.ato.gov.au și cautați pagina "home office expenses calculator"

Alte cheltuieli pot fi cu seminarii, sindicat, cărți, jurnale, scule și echipament de lucru. Nu se deduc cheltuielile cu diferite materiale și seminarii care sunt deja rambursate sau au fost plătite de firma la care lucrați.

Pentru cei care au **investiții** și primesc chirie pe investițiile imobiliare închiriate, venitul impozabil se calculează ca diferența dintre încasări și cheltuielile înregistrate cu managementul investiției.

Venitul din închirieri în general cuprinde chiria încasată pe anul financiar respectiv, incluzând orice depozit (bond) încasat în același an financiar, ca și orice altă încasare legată de imobilul în cauză.

Cheltuielile care se pot deduce în linie cu închirierea imobilelor cu prind:

- anunțurile publicitare pentru închiriere
- plăți bancare făcute în legătură cu proprietatea închiriată
- ratele la primărie și costul apei
- deprecierea anuală a clădirii
- întreținerea grădinii și tăierea ierbei din jurul clădirii
- controlul termitelor
- taxa pe pământ
- comisioanele plătite la agenții imobiliari
- reparații și întreținere
- cheltuielile de deplasare pentru inspecția clădirii și încasarea chiriei.

Dacă doar o parte din proprietatea în care locuiți este închiriată puteți deduce aceleași cheltuieli ca mai sus dar porționate în funcție de procentul care revine casei închiriate. Acesta se calculează în funcție de suprafața casei.

Păstrarea evidențelor

Sistemul de taxare în Australia se bazează pe fiecare individ în parte să-și calculeze impozitul pe venit. În situația în care veți fi verificat de Australian Taxation Office (ATO) trebuie să puteți să demonstrați cum ați calculat ceea ce ați înregistrat pe formularul de taxare și ce evidențe aveți (chitanțe, facturi și alte evidențe contabile).

Recent am citit în unul din articolele despre impozite pe website-ul CPA Australia ca ținta Oficiului de Taxare (ATO) pentru acest an financiar o formează persoanele care cer de la taxare cheltuielile legate de întreținerea investițiilor în casele închiriate, a celor cu variații semnificative în dobânda primită de la depozitele bancare de la un an la altul și a acelor persoane cu cheltuieli mari pe linie profesională și care lucrează la firme bine cunoscute care, de regulă, plătesc pentru dezvoltarea profesională a angajaților.

În opinia mea pentru o informare bună puteți folosi website-ul www.ATO.gov.au cât și TaxPack 2006 care este distribuit gratis la News Agencies.

Toate informația de mai sus a fost luată de pe website-ul ATO sau CPA Australia.

Dacă realizați că ați făcut o greșală în calculul impozitului pe venit puteți trimite la Oficiul de Taxare ATO o scrisoare pentru a amenda aplicația inițială.

Această scrisoare este bine să aibă atașată o copie a scrisorii primite de la ATO în urma aplicației pentru taxarea inițială făcută de dumneavoastră și care urmează să fie amendată de ei pe baza datelor scrise în scrisoarea trimisă de dumneavoastră.

Un exemplu de acest fel de scrisoare puteți găsi la adresa <http://www.ato.gov.au/individuals/content.asp?doc=/content/dsnor.nnorwps01.003670008.htm&pc=001/002/009/005&mnu=17848&mf=001/002&st=&cy=1>

Dacă vă pot ajuta cu ceva mă puteți contacta la adresa de email Cristina@internode.on.net sau telefon 8365 0327.

Să avem un bun nou an financiar!

Toți cei care au la ora actuală un împrumut pentru casă ("mortgage" sau "home loan") sau vor să cumpere o locuință știu că Banca de Rezerve a Australiei (Reserve Bank of Australia) a mărit dobânzile ("interest rates") de două ori în ultimele luni, o dată în luna mai și o dată în luna august.

Unii oameni au început să devină îngrijorați din cauza acestor creșteri care au avut loc într-un timp așa de scurt, mai ales că este posibil ca Banca de Rezerve să mai mărească dobânzile încă o dată până la sfârșitul anului (posibil în luna octombrie sau noiembrie). Chiar dacă dobânzile actuale nu sunt așa de mari (sub 8%) în comparație cu cele de acum 15-20 de ani (când ajunseseră la 15-20%), problema este că aceste creșteri din ultimul timp au avut loc într-o perioadă în care prețul petrolului (benzinei) este mult mai ridicat decât în anii trecuți.

Scumpirea benzinei a dus la scumpirea transportului, ceea ce a făcut ca prețurile la o serie de produse și materiale să crească și ele. Pe de altă parte au fost mărite și unele salarii pentru a compensa lipsa forței de muncă din anumite domenii și toate acestea au avut ca efect creșterea inflației. Această creștere a inflației reprezintă motivul pentru care Banca de Rezerve a mărit dobânzile, în încercarea de a reduce sau împiedica sporirea inflației.

Întrebarea care se pune acum este: ce e de făcut dacă dobânzile vor continua să crească? Multă lume ar spune imediat: alegem un împrumut cu dobândă fixă! Desigur că aceasta este o soluție foarte bună, însă răspunsul nu este chiar așa de simplu, pentru că depinde de situația fiecăruia – cât e de mare împrumutul pe care îl are, ce fel de împrumut este, care este dobânda pe împrumut și așa mai departe.

Părerea mea, ca unul care lucrez în finanțe și mă ocup de împrumuturi pentru case, este următoarea:

- dacă aveți deja un împrumut cu dobândă fixă nu este nevoie să faceți nimic, pentru că oricum aveți probabil o dobândă convenabilă și puteți sta liniștit până când expiră termenul fix al împrumutului
- dacă aveți un împrumut cu dobândă variabilă sub 7.20% vă puteți gândi, eventual, să alegeți un împrumut cu dobândă fixă sau să "fixați" o parte din împrumut și să lăsați restul cu dobândă variabilă
- dacă aveți un împrumut cu dobândă variabilă de peste 7.20% ar trebui să căutați un împrumut mai ieftin, cu dobândă mai scăzută, așa încât să reduceți ratele la împrumut și să plătiți dobândă mai puțină
- dacă sunteți în căutarea unei locuințe în momentul de față, ar fi bine să alegeți un împrumut cu dobândă fixă sau, pentru mai multă flexibilitate, să "fixați" o parte din împrumut și să lăsați cealaltă parte cu dobândă variabilă (un împrumut cu dobândă fixă este recomandabil mai ales pentru persoane care cumpără casă pentru prima dată – "first home buyers" – pentru a avea mai multă stabilitate și siguranță în primii doi-trei ani)

Decizia pe care o veți lua în ce privește tipul de împrumut pe care să-l alegeți depinde și de alte lucruri, de planurile pe care le aveți pentru viitor și dacă împrumutul este pentru casa în care locuiți sau pentru o locuință pe care ați cumpărat-o ca investiție ("investment property"). De exemplu, dacă intenționați să vindeți casa în curând (să zicem, în maxim un an de zile), nu are rost să alegeți un împrumut cu dobândă fixă pentru că va trebui să plătiți taxe suplimentare la bancă în cazul în care achitați împrumutul în totalitate înainte ca termenul fix să expire. De asemenea, dacă aveți un împrumut pentru investiție ("investment loan"), e de preferat să alegeți un împrumut cu dobândă fixă și la care să plătiți numai dobânda ("interest only") în primii ani de zile (mai ales dacă aveți deja un alt împrumut pentru casa în care locuiți).

În ziua de azi mutatul de la o bancă la alta ("refinance") se face mult mai ușor, pe de o parte pentru că a fost eliminată una din taxele guvernamentale ("mortgage stamp duty") iar pe de altă parte pentru că sunt destule situații în care nu se plătește cererea pentru împrumut ("application fee") și nici alte taxe ("ongoing fees"). Ca un exemplu, este posibil ca transferul de la o bancă la alta să vă coste sub 500 de dolari, funcție de situația în care vă aflați la momentul respectiv.

Trebuie să menționăm că, pe fondul creșterii dobânzilor și a scumpirii vieții în general, este o idee foarte bună să încercați să consolidați alte împrumuturi sau datorii pe care le mai aveți ("debt consolidation"). De obicei acest lucru se face incluzând acele datorii în "mortgage"-ul de la casă sau într-un alt împrumut cu dobândă mai scăzută. În acest fel puteți consolida un împrumut de mașină, împrumuturi personale, cărți de credit și altele. Avantajele unei astfel de consolidări constau în faptul că în loc să plătiți 2-3 rate lunare veți avea de plătit una singură și în același timp puteți economisi cateva sute de dolari pe lună, reducând foarte mult rata lunară totală.

La ora actuală există încă împrumuturi cu dobânzi convenabile, atât cele variabile cât și cele fixe. Cele mai mici dobânzi variabile sunt sub 7.15% iar dintre dobânzile fixe cele mai bune sunt la 7.10% (între 3 și 5 ani) și sub 7.10% pentru termen mai scurt (1-2 ani). Există și un tip de împrumut special pentru pensionari ("reverse mortgage"), care le permite acestora să împrumute bani pentru orice scop, fără a fi nevoie să plătească nici un fel de rate. Condiția este ca persoanele respective să aibă casa lor, iar împrumutul se restituie la bancă în momentul când casa este vândută datorită faptului că proprietarii se mută sau decedază. Dobânzile pentru acest tip de împrumut sunt mai ridicate, între 8 și 8.5%, deoarece termenul împrumutului este de obicei mai scurt și băncile trebuie să facă profit prin orice mijloace!

Pentru informații suplimentare vă puteți adresa direct autorului acestui articol.

Mâncare tradițională românească-Cooking Day

Sărmăluțe, ciorbă de perișoare, plăcintă cu mere și fursecuri, ce poate fi mai ademenitor pentru o zi mohorâtă de toamnă în Adelaide! Nu e de mirare că vestea despre o lecție de gătit, cu posibilitatea să deguști la sfârșit din toate aceste bunătăți, s-a împânzit repede în rândul comunității românești din Adelaide. Gazda noastră a fost și de astă dată Biserica Română Baptistă din Mile End.

Gospodinele noastre, Atena Albu, Simina Stoici și Barbora Schneider au luat inițiativa de a pregăti aceste delicii românești, având ajutoare pe tinerele adolescente împreună cu alți amatori în materie culinară. Liliana Stoian i-a luat pe copii de-o parte unde au pregătit și au copt vreo 10 tăvi cu fursecuri. Traian Hrelescu și Vlad Baclagian au pus de-un BBQ, mititeii și cârnăciorii fiind foarte mult apreciați de copii, care nu aveau prea multă răbdare să aștepte sărmăluțele și ciorba de perișoare.

Cum nu toată lumea e pricepută la bucătărie, organizatorii s-au gândit să le ofere amatorilor de sport o ocazie să mai iasă din casă și să facă puțină mișcare și experiențele din trecut ne-au demonstrat că tenisul de masă este bine-venit.

La sfârșit, după câteva ore de gătit și jucat tenis de masă, toată lumea a beneficiat de o mâncare "ca la mama acasă", toate bunătățile dispărând ca prin farmec. A fost o zi de sâmbătă reușită, și succesul acestei activități ne determină să mai organizăm și alte lecții de gătit în viitor.

Asociația Comunității Românești din Australia de Sud ține să mulțumească mult tuturor celor care ne-au ajutat la buna organizare și desfășurare a activității: Atena Albu, Simina Stoici, Barbora Schneider, Traian Hrelescu, Vlad Baclagian, tuturor copiilor și tinerilor cât și celorlalți participanți la activitățile sportive. De asemenea adresăm calde mulțumiri domnului Alois Schneider pentru că ne-a oferit cu multă amabilitate și căldură sala de activități de lângă Biserica Baptistă pentru desfășurarea acestei activități. Vă lăsăm în compania câtorva poze de la Cooking Day.

Liliana Stoian

Fonduri pentru sinistrații din România

În ultimii ani România a fost lovită de inundații grave, mii de hectare și teren arabil fiind distruse, mii de oameni rămânând pe drumuri, fără case și adăpost. Ziarele și agențiile de presă au scris și publicat pagini întregi despre aceste tragedii, pe care poporul român le are de suportat și oamenii simpli sunt cei mai afectați. În acest an 17 județe din țară au fost puternic afectate de inundații și ploii torențiale, parcă mai grav ca în anii trecuți.

Fiecare dintre noi, românii care locuim în Adelaide, avem în țară rude și prieteni de la care am aflat ce s-a petrecut în urmă cu câteva luni. Mulți dintre noi am citit pe Internet știrile sau le-am văzut la televizor.

Acum un an, un grup de români condus de domnul Mircea Ilaș din Adelaide au strâns donații și au fost în țară, la Costinești și la Tuzla, oferind alimente și strictul necesar la mai multe familii care au rămas practic fără nimic. Era prin luna noiembrie și iarna bătea la ușă. Imagini zguduitoare arătau case întregi fără acoperișuri, altele numai cu niște ziduri gata să se prăbușească. Acei oameni au fost luați prin surprindere de val, abia au apucat să-și salveze viețile. Agoniseala de-o viață s-a distrus în câteva minute. Într-o cameră goală o femeie cu un copil mic, învelit în niște cărpe murdare, se gândea ce să-i dea de mâncare. Mulți oameni sărmani au rămas fără nimic, trăind practic din mila consătenilor. Românii din Adelaide s-au oprit la fiecare casă grav avariată și au împărțit alimente, încercând să aducă puțină alinare acestor oameni rămași fără nimic.

În acest an, beneficiind de suportul și sprijinul Asociației Comunității Românești din Adelaide, Mircea Ilaș, membru al asociației, va merge iar în România în cursul lunii septembrie, să ducă din nou ajutoare materiale și mâncare la alte familii nevoiașe, rămase fără locuință în urma inundațiilor din primăvara acestui an. Anul trecut a filmat peste tot pe unde a umblat și a împărțit ajutoarele și va face la fel și anul acesta. Mircea Ilaș a fost la Melbourne unde a luat legătura cu asociațiile românești de acolo ca să adune mai multe fonduri pentru românii sinistrați.

Pe data de 12 august a avut loc o colectare de fonduri organizată de asociație la sala de la 91 Gilles Street, Adelaide. Au participat în jur de 50 de persoane. Mircea Ilaș a făcut o prezentare despre ce a făcut anul trecut și cine a beneficiat de ajutoarele primite. La sfârșit a avut loc o masă comună, mâncarea și băutura fiind pregătite și procurate de o parte din membrii asociației (Dana Ilaș, Simina Stoici, Luminița Spiridon, Tatiana Schneider, Liliana Stoian, Corina Oprea, Atena Albu, Maria Tudor, Cristina Petrescu), iar banii strânși din vânzarea alimentelor au fost donați de asociație sinistraților din România. S-au strâns \$1200 care vor fi folosiți de Mircea Ilaș în scouri umanitare de ajutorare a românilor din țară. Asociația ține să mulțumească în mod deosebit persoanei care a donat \$400 pentru asociație pentru suportul arătat față de asociație și activitățile pe care aceasta le desfășoară în interesul întregii comunități românești din Adelaide.

În partea a doua a serii Ovidiu Apostol a făcut o prezentare despre o activitate similară de caritate pentru românii care locuiesc în Republica Moldova, și pe care intenționează să-i viziteze și să-i ajute, așa cum a mai făcut-o și cu alte ocazii. Ovidiu va vizita partea de sud a Republicii Moldova, acolo sunt mai mulți oameni nevoiași și care au nevoie de ajutoare materiale.

Asociația Comunității Românești din Australia de Sud sprijină aceste activități de ajutorare a românilor din țară și a deschis un cont bancar special pentru aceasta. Cine dorește să facă donații poate trimite banii la:

Hoverla Ukrainian Credit CO-OP
BSB 805-028
Account number: 0280 2685
Account name: Donations Romania

Ne puteți contacta dacă aveți întrebări sau doriți mai multe informații fie la telefon, fie prin e-mail.

Telefon: (618) 8445 9386
e-mail: romanian.association@gmail.com

Liliana Stoian

Imagini de la prezentarea care a avut loc pe 12 August 2006

Uleiul de pește

De ce echimoșii au rata așa scăzută la bolile de inimă?

Eschimosii tradiționali erau vânători care se hrăneau cu balene, foci, pește gras (o dietă bogată în proteine și grăsimi – genul de dietă la care cercetătorii s-ar fi așteptat să producă o rată mare de boli de inimă).

În prezent, în Australia, bolile cardiovasculare reprezintă inamicul numărul 1 dintre toate bolile care reclamă viața.

Cum putem să ne protejăm inima și să replicăm dieta eschimoșilor? Simplu. Răspunsul e uleiul de pește.

Beneficii pentru sănătate:

a) Cancer

Un studiu recent american desfășurat de-a lungul a 14 ani pe 50 000 de bărbați, a găsit că uleiul de pește scade uimitor incidența cancerului de prostată. Studii asemănătoare au fost făcute în rândul femeilor și a condus la concluzia că ajută la prevenirea și scăderea cancerului, inclusiv cel de sân.

b) Artrita

Uleiul de pește ajută la controlul durerilor cauzate de artrită și la diminuarea inflamațiilor de la încheieturi.

c) Boala Alzheimer

Uleiul de pește conține omega-3 acizi grași (DHA – docosahexaenoic acid) care se găsește în cantități mari în creierul uman. Cei care suferă de boala lui Alzheimer au procent scăzut de DHA în creierul lor (comparat cu cei sănătoși, de aceeași vârstă). Incidența bolii scade odată cu consumarea uleiului de pește.

d) Boli de inimă

Asociația americană 'The American Heart Association', de boli de inimă recomandă ca cei fără probleme cu inima să consume pește de două ori pe săptămână. Cei care au deja probleme cu inima trebuie să consume în jur de 1 g de ulei de pește (la capsulă de 1 g) DHA și EPA (eicosapentaenoic acid). Pacienții care au nevoie să-și reducă valorile trigliceridelor, să consume 2-4 grame de EPA și DHA pe zi (în formă de capsule).

e) ADD – (Attention Deficit Disorder) – la copii și adulți

Uleiul de pește ajută la dezvoltarea capacității cerebrale la copii, puterea de concentrare pentru studiu, calmarea/ normalizarea copiilor 'super-activați', care au tendințe de agresivitate, violența asupra obiectelor/ ființelor din jurul lor.

Alegerea uleiului de pește

Uleiul de pește conține doi importanți acizi grași: DHA și EPA.

Peștii bogați în EPA și DHA sunt: kipper, macrou, Atlantic salmon, trout, blue grenadier, herring, sardina, tuna, yellow tail și perch.

Flaxseed oil (linseed oil – ulei comestibil de in), spanacul (crud, negătît!) și nucile (crude, netratate în cuptor, etc) sunt surse bune de alpha linolenic acid, care poate fi convertit de corp în EPA.

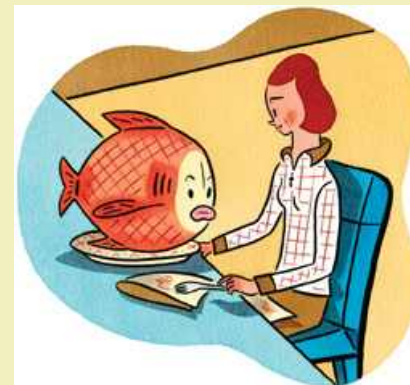
Când selectați un supliment de ulei de pește pentru sănătatea inimii, artrită și inflamații în corp, alegeți unul care conține mult EPA.

Pentru funcția cognitivă, demență, schimbări de toane or când sunteți însărcinată, alegeți un supliment de ulei de pește cu conținut mult de DHA (de obicei din tuna).

Daca vreți să măriți aportul de vitamina A și D, alegeți ulei din ficat de pește (fish liver oil).

Când luați un supliment de ulei, e bine să fie însoțit de vitamina E care să acioneze ca antioxidant.

Notă: În loc de capsule, uleiul de pește lichid (ărat de la health shop) e o alegere mult mai bună. Poate fi luat cu zeamă de lămâie, ca să taie gustul grețos.

Cristina Petrescu

Ileana FRANCU

French Faces by Elena
Servicii de infrumusetare, cosmetica
Telefon: 83319975

Roxana NEGREAN

Roxy's Salon
Coafor/frizer (femei, barbati, copii)
375 Magill Road, St Morris
Telefon: 83313464

Alin STOICI

All Pass Driving School
Instructor Auto
Telefon: 81824242
Mobil: 040967015

Mircea ILAS

Enjoy Driving School
Instructor Auto
Telefon: 82523799
Mobil: 0414749179

Gratian STOICI

All Pass Driving School
Instructor Auto
Telefon: 81824242
Mobil: 040967015

Arthur HRELESCU

All Pass Driving School
Instructor Auto
Telefon: 81824242
Mobil: 040967015

Ion CRISTEA

Tran-Sylvania Engineering
Fabricat piese metalice, strungarie, sudura etc.
Ofera ucenicie in strungarie/sudura la tinerii de liceu si/sau cei care au absolvit liceul (de la 16 ani in sus).
Telefon: 82815898
Mobil: 0419824005

Florin RADULESCU

Pianist
Lectii de pian si canto (voce)
Telefon: 82557621

Cristina DUMITRU

Bookkeeping
Aistenta contabila si taxare pentru business si persoane particulare.
Poate sa dea sfaturi si informatii despre contabilitate pentru noii veniti
Telefon: 83650327

Adrian TODEA

Personal tax return, H & R Brock
Aistenta cu pregatirea formelor de taxare pentru persoanele particulare
Telefon: 83532245
Mobil: 040967015

Tibi STOIAN

Mortgage Broker, Key Home Loans
Consultant finante/broker, imprumut pentru case/comerciale/business
Telefon: 84459386
Mobil: 0401688430

Petre ALBU

Cabinet Maker, Robes and Vanity
Fabricat si instalat dulapuri in perete pentru dormitor, bucatarie si baie
Telefon: 8263068
Mobil: 042352933

Mihai DANCIU

Trailer Traders Australia
Fabrica si vinde trailere.
5 Long Island Road, Murray Bridge
Telefon: 85310059
Mobil: 0412060120

ȘTII TU ?

CĂ ISUS VINE CURÂND
ȘI ESTE SPERANȚA PENTRU TINE
CĂCI TU POȚI SĂ TE BUCURI TRĂIND CU ISUS MAI MULT CA FĂRA DE EL!

Aceasta este vestea bună pe care o poți auzi în fiecare duminică de la orele 2-3 pm pe frecvența de undă 89.7 FM. Simi și Cristina Țermure împreună cu Nelu Creța, prezentatorii acestui program, vă invită să sărbătoriți împreună cu ei împlinirea unui an de la deschiderea programului radio:

Vocea Evangheliei

Adresa pentru corespondenta:

Association of the Romanian Community of South Australia Inc
PO BOX 70, Kilkenny, 5009, SA
E-mail: romanian.association@gmail.com